

Repertoriumnummer 2016 /
Datum van uitspraak 10 februari 2016
Rolnummer 15/726/A

Uitgifte

Uitgereikt aan	Uitgereikt aan	Uitgereikt aan
op €	op €	op €

Niet aan te bieden aan de
ontvanger

Arbeidsrechtbank Gent, Afdeling Oudenaarde

Vonnis

Kamer 07

Aangeboden op
Niet te registreren

In de zaak 15/726/A

B. Bank,

- eisende partij in derdenverzet -
vertegenwoordigd door Me Ad1, advocaat;

tegen

1. De h. X1,

- eerste verwerende partij in derdenverzet -
vertegenwoordigd door Me Ad2, advocaat;

2. Me Md., advocaat, in zijn hoedanigheid van schuldbemiddelaar,

- tweede verwerende partij in derdenverzet -
die ter terechtzitting in persoon verschijnt.

Rechtspleging

Bij beschikking van 3 november 2015 werd het verzoek tot collectieve schuldenregeling toelaatbaar verklaard en werd Me Md. aangesteld als schuldbemiddelaar.

Er werd nog geen regeling opgesteld.

De verwerende partijen in derdenverzet werden regelmatig gedagvaard, in toepassing van artikel 1675/16, derde lid Gerechtelijk Wetboek, bij exploit hen betekend op 2 december 2015 door Hj., gerechtsdeurwaarder, om te verschijnen voor de kamer O7 op woensdag 16 december 2015.

Ter terechtzitting van 16 december 2015 werd de zaak verdaagd naar de terechtzitting van woensdag 13 januari 2016.

De rechtbank heeft de partijen gehoord; de conclusie van de eerste verwerende partij in derdenverzet en de stukken van het dossier werden ingezien.

Vordering

De vordering, zoals omschreven in de dagvaarding van 2 december 2015, strekt ertoe:

de beschikking van 3 november 2015 van de Arbeidsrechtbank Gent, afdeling Oudenaarde (15/208/B), waarbij de h. X1 werd toegelaten tot de procedure van de collectieve schuldenregeling in te trekken;

de h. X1 te zien en te horen veroordelen tot de **gerechtskosten**, met inbegrip van de **rechtsplegingsvergoeding**;

het tussen te komen vonnis uitvoerbaar te horen verklaren, niettegenstaande het aanwenden van welk rechtsmiddel ook, zonder verplichting tot borgstelling en met uitsluiting van het recht tot kantonnement.

Feiten

1 De h. X1 heeft op 10 december 2014, samen met zijn zoon X2 een onderhandse kredietovereenkomst afgesloten met n.v. C1. Deze overeenkomst had betrekking op een lening op afbetaling voor een nominaal bedrag van 70.000 euro, vermeerderd met interesten, welke diende te worden terugbetaald door middel van maandelijkse aflossingen over een periode van 15 jaar.

De n.v. C1 heeft n.v. C2 gesubrogeerd in haar rechten hoofdens voornoemde kredietovereenkomst.

Middels een zogenaamde consumer loan sale agreement (overeenkomst tot verkoop van consumentenkredieten) van 8 mei 2015 werd voormeld consumentenkrediet door nv C2 verkocht aan de eisende partij.

2 Tot zekerheid van de terugbetaling van de bedragen die zij aan de eisende partij verschuldigd zijn, vestigden de eerste verweerder en de h. X2 een hypotheek in derde rang op het onroerend goed waarvan eerste verweerder eigenaar is, met name een woonhuis met grond, gelegen te (...).

De akte hiertoe werd op 10 december 2004 verleden door Nt., notaris.

3 Bij beschikking van 25 januari 2007 werd eerste verweerder toegelaten tot de collectieve schuldenregeling. Bij beschikking van 19 oktober 2007 heeft de Beslagrechter te Oudenaarde akte verleend aan het akkoord inzake minnelijke aanzuiveringsregeling. Hierin is voorzien dat de maandelijkse aflossingen ten behoeve van voormelde leningsovereenkomst lopende de collectieve schuldenregeling verder worden afbetaald.

4 Bij beschikking van 23 januari 2013 wordt ook de h. X2 toegelaten tot de collectieve schuldenregeling.

5 Bij beschikking van 4 juni 2014 van de Arbeidsrechtbank Gent, afdeling Oudenaarde, wordt de collectieve schuldenregeling van eerste verweerder afgesloten.

Na het afsluiten van deze collectieve schuldenregeling blijkt evenwel dat de maandelijkse aflossingen van voormelde leningsovereenkomst (ten belope van 746,89 euro per maand) onbetaald blijven.

De eisende partij heeft de eerste verweerder dienaangaande in gebreke gesteld bij aangetekend schrijven van 24 oktober 2014.

Uiteindelijk heeft de eisende partij op 4 december 2014 het krediet opgezegd, hetgeen zowel aan de eerste verwerende partij als aan de h. X2 ter kennis werd gebracht bij aangetekend schrijven van 5 december 2014.

6 Bij vonnis van 10 juni 2015 van de Vrederechter van het kanton Geraardsbergen–Brakel, werden de eerste verwerende partij en de h. X2 veroordeeld om aan de eisende partij een bedrag van 32.313,73 euro te betalen, te vermeerderen met de interesten (9,85% op 28.515,09 euro vanaf 22 januari 2015) en de gedingkosten.

Met exploit van 2 oktober 2015 werd dit vonnis betekend aan eerste verwerende partij, samen met een bevel tot betaling.

Bij exploit van 20 november 2015 werd vervolgens uitvoerend beslag gelegd op voormeld onroerend goed.

7 Op 28 oktober 2015 heeft de eerste verwerende partij een nieuw verzoekschrift ingediend tot het verkrijgen van een collectieve schuldenregeling.

Bij beschikking van 6 november 2015 van de Arbeidsrechtbank Gent, afdeling Oudenaarde wordt de eerste verwerende partij opnieuw toegelaten tot de collectieve schuldenregeling. De tweede verwerende partij wordt aangesteld als schuldbemiddelaar.

Aangezien de eisende partij het niet eens is met deze beslissing, heeft zij hiertegen op 2 december 2015 derdenverzet aangetekend.

Stelling van de partijen

8 De eisende partij stelt dat de toelaatbaarheid van een verzoek tot collectieve schuldenregeling aan twee voorwaarden dient te voldoen:

de schuldenaar is niet in staat om op duurzame wijze zijn opeisbare of nog te vervallen schulden te betalen, en,
hij heeft niet kennelijk zijn onvermogen georganiseerd.

De eisende partij stelt dat de schuldenlast van de eerste verwerende partij blijkens het ingediende verzoekschrift om toegelaten te worden tot de collectieve schuldenregeling, enkel bestaat uit de schuld van de eisende partij (ten belope van 32.313,73 euro in hoofdsom).

+

Zij stelt verder dat de eerste verwerende partij eigenaar is van het voormelde onroerend goed, gelegen te (...) waarop een hypotheek rust te haren gunste. De waarde van dit onroerend goed werd in 2004 geschat op 95.000 euro openbare verkoopwaarde.

De verkoop van dit onroerend goed zou de eerste verwerende partij in staat stellen al zijn schulden af te betalen. Het resterende gedeelte van de verkoopprijs, vermeerderd met zijn maandelijks inkomen, zou de eerste verwerende partij bovendien in staat moeten stellen een passende huisvesting te vinden en verder een menswaardig bestaan te leiden. Bijgevolg is eerste verwerende partij wel degelijk in staat om zijn schulden af te betalen. Daar de schuldenlast van de eerste verweerder kan worden aangezuiverd door de verkoop van het onroerend goed, en deze verkoop evengoed buiten de collectieve schuldenregeling kan gebeuren, werd eerste verweerder ten onrechte toegelaten tot de collectieve schuldenregeling.

De eisende partij stelt tevens dat de collectieve schuldenregeling enkel werd aangewend om de openbare verkoop van het onroerend goed van de eerste verweerder te vermijden, nu het verzoek werd ingediend kort na de aanvang van de hypotheekuitwinning door de eisende partij, die de enige schuldeiser is van de eerste verwerende partij. De eerste verwerende partij heeft derhalve misbruik gemaakt van de procedure van de collectieve schuldenregeling om zich te onttrekken aan zijn verplichtingen lastens de eisende partij.

9 De eerste verwerende partij stelt dat hij eigenaar is van een bescheiden woning, gelegen in een sociale woonwijk in (...), welke hij destijds heeft aangekocht van de sociale huisvestingsmaatschappij S1. De verkoop van deze woning, waarin de eerste verwerende partij gehuisvest is, zou een flagrante inbreuk betekenen op het grondwettelijk recht op behoorlijke huisvesting, alsook op het recht op gezinsleven. De eerste verwerende partij stelt immers dat hij door de verkoop van het onroerend goed op straat zou komen te staan.

De eerste verwerende partij stelt verder dat hij naast de schuld van de eisende partij nog andere schulden heeft. Zijn totale schuldenlast zou rond de 47.000 euro bedragen. Daarnaast zou de eerste verwerende partij nog geconfronteerd worden met een tot op heden nog onbegrote schadeclaim van zijn buurman ingevolge waterschade die door de woning van de eerste verwerende partij zou zijn veroorzaakt aan de aanpalende woning.

Bijgevolg is er uit zijn hoofde wel degelijk voldaan aan de voorwaarde dat hij geconfronteerd wordt met een overmatige schuldenlast.

Tenslotte wijst de eerste verwerende partij er op dat in het verleden is gebleken dat het aangaan van een collectieve schuldenregeling voor hem een succesvolle oplossing is om zijn schulden af te betalen. Hij betaalde inmiddels bijna twaalf jaar de lening voor zijn woning af. Het resterende saldo zou dan ook binnen de collectieve schuldenregeling aangezuiverd kunnen worden.

10 De tweede verwerende partij meldt dat de eerste verwerende partij als enig inkomen een pensioen heeft van 1.118,76 euro per maand. Hiermee dient de mensualiteit van de hypothecaire lening ten belope van 746,89 euro te worden terugbetaald. Bijgevolg blijft er 371,87 euro per maand over om alle andere kosten mee terug te betalen.

Verder meldt de tweede verwerende partij dat er zich behalve de eisende partij, nog andere schuldeisers gemeld hebben; de totale schuldenlast van de eerste verwerende partij bedraagt aldus ongeveer 47.000 euro. Ter zitting van de rechtbank van 13 januari 2016 bevestigde de tweede verwerende partij het gegeven dat er nog een schuldvordering van de buurman van de eerste verwerende partij kan worden verwacht, ingevolge de voormelde waterschade.

Beoordeling

Principes

11 Krachtens artikel 1675/2 van het Gerechtelijk Wetboek kan elke natuurlijke persoon, die geen koopman is, indien hij niet in staat is om, op duurzame wijze, zijn opeisbare of nog te vervallen schulden te betalen en voor zover hij niet kennelijk zijn onvermogen heeft bewerkstelligd, bij de rechter een verzoek tot het verkrijgen van een collectieve schuldenregeling indienen.

Krachtens artikel 1675/3 van het Gerechtelijk Wetboek strekt de aanzuiveringsregeling ertoe de financiële toestand van de schuldenaar te herstellen, met name hem in staat te stellen in de mate van het mogelijke zijn schulden te betalen en tegelijkertijd te waarborgen dat hij zelf en zijn gezin een menswaardig leven kunnen leiden.

Uit deze artikels volgt dat de schuldenaar in een toestand moet verkeren waarin hij niet in staat is om, op duurzame wijze, zijn opeisbare of nog te vervallen schulden te betalen.

De betalingsmoeilijkheden moeten duurzaam en structureel zijn. Er moet met andere woorden sprake zijn van een overmatige schuldenlast.

In de Memorie van Toelichting bij het wetsontwerp dat tot de wetgeving collectieve schuldenregeling heeft geleid, wordt aangegeven dat men hierbij moet nakijken of er een structureel gebrek aan evenwicht is tussen de schulden en de gewone inkomsten. De globale schuldenlast moet het vermogen van de verzoeker overtreffen om zijn verbintenissen na te komen. Er moet dus in essentie gekeken worden naar de verhouding tussen de schulden en de gewone inkomsten, zoals inkomsten uit arbeid en vervangingsinkomsten (Parl. St. Kamer 1996-97, nrs. 1073/1 en 1074/1, 15 en 16; DE COSTER, D., Artikelsgewijze commentaar, Artikel 1675/2 Ger.W., IV, en de aldaar aangehaalde rechtsleer).

De vraag stelt zich nu of ook rekening moet worden gehouden met het feit dat de schuldenaar (onroerende) goederen bezit die eventueel te gelde kunnen worden gemaakt om de schulden te voldoen.

In een arrest van 15 januari 2010 oordeelde het Hof van Cassatie dat de rechter bij de beoordeling of een schuldenaar niet in staat is om zijn schulden op duurzame wijze te voldoen, rekening mag houden met het bestaan van onroerende activa en kan beslissen dat er van een duurzame overmatige schuldenlast geen sprake is als hij van oordeel is dat de schuldenaar door de verkoop van het onroerend goed al zijn schulden zal kunnen aanzuiveren en daarenboven hemzelf en zijn gezin tegelijker-

tijd een menswaardig leven zal kunnen garanderen (Cass. 15 januari 2010, nr. C.08.0349.F, www.juridat.be).

Hieruit volgt dat de eigendom van een onroerend goed op zich geen beletsel is om tot de collectieve schuldenregeling te worden toegelaten, tenzij met de verkoop ervan alle schulden kunnen worden vereffend én nog een menswaardig leven kan worden geleid (VAN ACKER E., VERBEKE, C., WYLLERMAN, B., Praktische gids voor schuldbemiddelaars, Kluwer, 2013, rn. 13).

Toepassing

12 Uit de dossiers van partijen blijkt dat de totale schuldenlast van de verwerende partij om en bij de 47.000 euro bedraagt. Hieraan moet wellicht nog een te begroten schuldvordering worden toegevoegd van de buur van de eerste verwerende partij, ingevolge waterschade aan de aanpalende woning.

Het inkomen van de eerste verwerende partij bestaat uit een rustpensioen ten belope van 1.118,76 euro per maand.

De eerste verwerende partij is eigenaar van een onroerend goed waarvan de waarde in 2004 geschat werd op 95.000 euro. Ter zitting van de rechtbank van 13 januari 2016 wees de tweede verwerende partij er op dat de actuele waarde van dit onroerend goed wellicht aanzienlijk lager ligt, gelet op de slechte toestand waarin het onroerend goed zich bevindt welke mede de oorzaak is van de voormelde waterschade bij de buur.

13 De rechtbank is dan ook van oordeel dat de actuele waarde van voormeld onroerend goed moet worden begroot om na te gaan of het effectief zo is dat met de verkoop van het onroerend goed waarvan de eerste verwerende partij eigenaar is, al zijn schulden kunnen worden aangezuiverd, én hij tevens nog voldoende overhoudt om hem in staat te stellen een menswaardig leven te laten leiden.

Om deze reden is het aangewezen om een beëdigd landmeter, expert-schatteer van onroerende goederen, aan te stellen.

De rechtbank verwacht van de tweede verwerende partij dat deze een actueel overzicht van alle schulden van de eerste verwerende partij opstelt, niet alleen met vermelding van de identiteit van de schuldeisers, doch tevens met vermelding van de gevorderde bedragen en ingeroepen hypotheeken.

14 De rechtbank houdt de kosten aan.

Beslissing

Gelet op de Wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken en de artikelen 1675/2 en volgende van het Gerechtelijk Wetboek.

Er wordt op tegenspraak als volgt beslist. De rechtbank:

verklaart het derdenverzet ontvankelijk;

beveelt de schuldbemiddelaar voorafgaandelijk een schattingsverslag te laten opmaken met betrekking tot het onroerend goed gelegen te (...);

en dit door een beëdigd landmeter, expert-schatter van onroerende goederen;

stelt te dien einde de h. X3, beëdigd landmeter te (...);

beveelt de schuldbemiddelaar om, na de neerlegging van voormeld schattingsverslag, een actueel overzicht van alle schulden van de eerste verwerende partij over te maken aan de rechtbank, niet alleen met vermelding van de identiteit van de schuldeisers, doch tevens met vermelding van de gevorderde bedragen en ingeroepen hypotheeken;

houdt de kosten aan;

stelt vast dat dit vonnis krachtens artikel 1675/16 van het Gerechtelijk Wetboek uitvoerbaar is bij voorraad, niettegenstaande hoger beroep en zonder borgstelling.

Aanwezig:

Mevr. Sara SABLON, rechter;

Mevr. ..., griffier.

Repertoriumnummer 2016 /
Datum van uitspraak Woensdag 9 november 2016
Rolnummer 15/726/A derdenverzet tegen beschikking dd. 3/11/2015 CSR 15/208/B

Niet aan te bieden aan de
ontvanger

Uitgifte

Uitgereikt aan	Uitgereikt aan	Uitgereikt aan
op €	op €	op €

Arbeidsrechtbank Gent, Afdeling Oudenaarde

Vonnis

Kamer 07

Aangeboden op.
Niet te registreren

In de zaak 15/726/A

B., Bank, vertegenwoordigd door Me Ad1, advocaat,
- eisende partij in derdenverzet -

en

De h. X1, verzoekende partij in collectieve schuldenregeling,
- eerste verwerende partij in derdenverzet -
die ter terechtzitting in persoon verschijnt, bijgestaan door Me Ad2, advocaat,

en

Me Md, advocaat, in zijn hoedanigheid van schuldbemiddelaar,
- tweede verwerende partij in derdenverzet -
die ter terechtzitting in persoon verschijnt,

en

- 1, S2, garage;
- 2, A1, Vlaamse Gemeenschap, belastingdienst;
- 3, A2, Belgische Staat, F,O,D, Financiën, administratie der directe belastingen;

- schuldeisers -
die niet verschijnen.

en

A3, Rijkdienst voor pensioen,
- schuldenaar -

Voorgaanden

Bij beschikking van 3 november 2015 werd het verzoek tot collectieve schuldenregeling toelaatbaar verklaard en werd Me Md. aangesteld als schuldbemiddelaar.

Er werd nog geen regeling opgesteld.

De verwerende partijen in derdenverzet werden regelmatig gedagvaard, in toepassing van artikel 1675/16, derde lid van het Gerechtelijk Wetboek, bij exploit hen betekend op 2 december 2015 door gerechtsdeurwaarder H!., om te verschijnen voor de kamer O7 op woensdag 16 december 2015.

Ter terechtzitting van 16 december 2015 werd de zaak verdaagd naar de terechtzitting van woensdag 13 januari 2016.

Op 10 februari 2016 heeft de rechtbank een tussenvonnis uitgesproken.

Ingevolge het schrijven van de schuldbemiddelaar, ontvangen ter griffie op 30 juni 2016, werd de zaak opnieuw vastgesteld op grond van artikel 1675/14 van het Gerechtelijk Wetboek.

Vordering

De vordering, zoals omschreven in de dagvaarding van 2 december 2015, strekt ertoe:

- aan schuldeiser B. akte te verlenen dat zij derdenverzet aantekent tegen de beschikking van 3 november 2015 van de Arbeidsrechtbank te Gent, afdeling Oudenaarde, gekend onder rolnummer 15/208/B;.
- het derdenverzet ontvankelijk en gegrond te horen verklaren;
- dienvolgens de beschikking van 3 november 2015 van de Arbeidsrechtbank te Gent, afdeling Oudenaarde (15/208/B), waarbij de h. X1 werd toegelaten tot de procedure van de collectieve schuldenregeling in te trekken.

Rechtspleging

De rechtsdag werd bepaald op 12 oktober 2016. De partijen werden hiervan in kennis gesteld bij brief van 25 juli 2016.

De rechtbank heeft de schuldbemiddelaar, de verzoekende partij en diens raadsman en de aanwezige schuldeiser gehoord; de stukken van het dossier werden ingezien.

De overige partijen, hoewel behoorlijk opgeroepen, zijn op de terechtzitting niet verschenen.

Beoordeling

1 De h. X1 heeft op 10 december 2014, samen met zijn zoon X2 een onderhandse kredietovereenkomst afgesloten met n.v. C1. Deze overeenkomst had betrekking op een lening op afbetaling voor een nominaal bedrag van 70.000 euro, vermeerderd met interesten, welke diende te worden terugbetaald door middel van maandelijkse aflossingen over een periode van 15 jaar.

De n.v. C1 heeft n.v. C2 gesubrogeerd in haar rechten hoofdens voornoemde kredietovereenkomst.

Middels een zogenaamde consumer loan sale agreement (overeenkomst tot verkoop van consumentenkredieten) van 8 mei 2015 werd voormeld consumentenkrediet door n.v. C2 verkocht aan de eisende partij.

2 Tot zekerheid van de terugbetaling van de bedragen die zij aan de eisende partij verschuldigd zijn, vestigden de eerste verwerende partij en de h. X2 een hypotheek in derde rang op het onroerend goed waarvan de eerste verwerende partij eigenaar is, met name een woonhuis met grond, gelegen te (...).

De akte hiertoe werd op 10 december 2004 verleden door Nt., notaris.

3 Bij beschikking van 25 januari 2007 werd de eerste verwerende partij toegelaten tot de collectieve schuldenregeling. Bij beschikking van 19 oktober 2007 heeft de Beslagrechter te Oudenaarde akte verleend aan het akkoord inzake minnelijke aanzuiveringsregeling. Hierin is voorzien dat de maandelijkse aflossingen ten behoeve van voormelde leningsovereenkomst lopende de collectieve schuldenregeling verder worden afbetaald.

4 Bij beschikking van 23 januari 2013 wordt ook de h. X2 toegelaten tot de collectieve schuldenregeling.

5 Bij beschikking van 4 juni 2014 van de Arbeidsrechtbank Gent, afdeling Oudenaarde, wordt de collectieve schuldenregeling van de eerste verwerende partij afgesloten.

Na het afsluiten van deze collectieve schuldenregeling blijkt evenwel dat de maandelijkse aflossingen van voormelde leningsovereenkomst (ten belope van 746,89 euro per maand) onbetaald blijven.

De eisende partij heeft de eerste verwerende partij dienaangaande in gebreke gesteld bij aangetekend schrijven van 24 oktober 2014.

Uiteindelijk heeft de eisende partij op 4 december 2014 het krediet opgezegd, hetgeen zowel aan de eerste verwerende partij als aan de h. X2 ter kennis werd gebracht bij aangetekend schrijven van 5 december 2014.

6 Bij vonnis van 10 juni 2015 van de Vrederechter van het kanton Geraardsbergen-Brakel, werden de eerste verwerende partij en de h. X2 veroordeeld om aan de eisende partij een bedrag van 32.313,73 euro te betalen, te vermeerderen met de interesten (9,85% op 28.515,09 euro vanaf 22 januari 2015) en de gedingkosten.

Met exploit van 2 oktober 2015 werd dit vonnis betekend aan de eerste verwerende partij, samen met een bevel tot betaling.

Bij exploit van 20 november 2015 werd vervolgens uitvoerend beslag gelegd op voormeld onroerend goed.

7 Op 28 oktober 2015 heeft de eerste verwerende partij een nieuw verzoekschrift ingediend tot het verkrijgen van een collectieve schuldenregeling.

Bij beschikking van 6 november 2015 van de Arbeidsrechtbank Gent, afdeling Oudenaarde wordt de eerste verwerende partij opnieuw toegelaten tot de collectieve schuldenregeling (CSR 15/208/B). De tweede verwerende partij wordt aangesteld als schuldbemiddelaar.

Aangezien de eisende partij het niet eens is met deze beslissing, heeft zij hiertegen op 2 december 2015 derdenverzet aangetekend.

8 Bij tussenvonnissen van 10 februari 2016 verklaarde de rechtbank het derdenverzet ontvankelijk.

Aan de schuldbemiddelaar wordt bevolen om voorafgaandelijk een schattingsverslag te laten opmaken met betrekking tot het onroerend goed gelegen te (...).

(...) en dit door een beëdigd landmeter; expert/schatter van onroerende goederen. De h. X3; beëdigd landmeter te i...); wordt hiertoe aangesteld.

De rechtbank heeft de schuldbemiddelaar tevens opgedragen om, na de neerlegging van voormeld schattingsverslag, een actueel overzicht van alle schulden van de eerste verwerende partij over te maken aan de rechtbank, niet alleen met vermelding van de identiteit van de schuldeisers, doch tevens met vermelding van de gevorderde bedragen en ingeroepen hypotheeken.

9 Bij brief ontvangen ter griffie op 30 juni 2016 heeft de schuldbemiddelaar gemeld dat hij inmiddels het schattingsverslag van de door de rechtbank aangestelde beëdigd landmeter heeft ontvangen. Deze heeft de waarde van de woning van de eerste verwerende partij geschat op 90.500 euro.

De schuldbemiddelaar heeft tevens een overzicht neergelegd van de schulden van de eerste verwerende partij. De totaal aangegeven schuldenlast van de eisende partij bedraagt thans 49.018,41 euro (hoofdsom, interesten en kosten).

De buurman van de eerste verwerende partij heeft vooralsnog geen aangifte van schuldvordering ingediend bij de schuldbemiddelaar (de tweede verwerende partij) als gevolg van opgelopen waterschade.

Beoordeling

Zoals reeds in het tussenvonnissen van 10 februari 2016 werd gesteld, moet de schuldenaar, om toegelaten te kunnen worden tot de collectieve schuldenregeling, in een toestand verkeren waarin hij niet in staat is om, op duurzame wijze, zijn opeisbare of nog te vervallen schulden te betalen.

Bij de beoordeling of een schuldenaar niet in staat is om zijn schulden op duurzame wijze te voldoen, mag de rechtbank rekening houden met het bestaan van onroerende activa. Zij kan beslissen dat er van een duurzame overmatige schuldenlast geen sprake is als zij van oordeel is dat de schuldenaar

door de verkoop van het onroerend goed al zijn schulden zal kunnen aanzuiveren en daarenboven hemzelf en zijn gezin tegelijkertijd een menswaardig leven wordt gegarandeerd (Cass. 15 januari 2010, nr. C.08.0349.F, www.juridat.be).

- Hieruit volgt dat de eigendom van een onroerend goed op zich geen beletsel is om tot de collectieve schuldenregeling te worden toegelaten, tenzij met de verkoop ervan alle schulden kunnen worden vereffend én nog een menswaardig leven kan worden geleid (VAN ACKER E., VERBEKE, C., WYLLEMAN, B., Praktische gids voor schuldbemiddelaars, Kluwer, 2013, rn. 13).

De rechtbank dient vast te stellen dat dit in voorliggend geschil inderdaad het geval is. Aangezien de schuldenlast van de eerste verwerende partij ongeveer 49.000 euro bedraagt, kan met de verkoop van zijn onroerend goed waarvan de actuele waarde geschat werd op 90.500 euro, de volledige actuele schuldenlast van de eisende partij worden terugbetaald. Bovendien zou de eisende partij nog een aanzienlijk restbedrag overhouden dat hem, bovenop zijn maandelijks inkomen uit rustpensioen (1.118,76 euro) in staat moet stellen om een menswaardig leven te leiden.

Het derdenverzet is bijgevolg gegrond.

Staat van kosten en erelonen

De staat van ereloon, kosten en emolumenten werd door de tweede verwerende partij in derdenverzet/schuldbemiddelaar correct begroot; de rechtbank bepaalt deze op het bedrag van 792,72 euro.

Beslissing

Gelet op de Wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken en de artikelen 1675/2 en volgende van het Gerechtelijk Wetboek.

Er wordt op tegenspraak ten aanzien van de aanwezige partijen en bij afwezigheid van de overige opgeroepen partijen als volgt beslist.

De rechtbank:

- verklaart het derdenverzet ontvankelijk en gegrond;

- vernietigt de beschikking van 3 november 2015 waarbij de eerste verwerende partij werd toegelaten tot de collectieve schuldenregeling;

- zegt dat de schuldbemiddelaar overeenkomstig artikel 1675/14, §3, van het Gerechtelijk Wetboek op het bericht van collectieve schuldenregeling de datum van vernietiging van de beschikking van toelaatbaarheid zal vermelden;

- zegt dat daarmee het mandaat van de schuldbemiddelaar een einde zal hebben genomen nadat het vonnis in kracht van gewijsde is gegaan;

- begroot de staat van ereloon en kosten van de schuldbemiddelaar (de tweede verwerende partij in derdenverzet) op het bedrag van zevenhonderd tweeënnegentig euro en tweeënzeventig cent (792,72 euro), en verklaart deze uitvoerbaar voor dit bedrag;

- zegt voor recht dat het (eventuele) saldo van de rubriekrekening, na aftrek van de kosten van de schuldbemiddeling, terugbetaald zal worden aan de eerste verwerende partij;

- zegt voor recht dat de schuldeisers individueel het recht herwinnen hun vordering uit te oefenen op de goederen van de schuldenaar voor de inning van het niet betaalde deel van hun schuldvordering;

- veroordeelt de eerste verwerende partij tot de gerechtskosten, met inbegrip van de (geïndexeerde) rechtsplegingsvergoeding, begroot op 1.440 euro;

- stelt vast dat dit vonnis krachtens artikel 1675/16 van het Gerechtelijk Wetboek uitvoerbaar is bij voorraad, niettegenstaande hoger beroep en zonder borgstelling.

Aanwezig:

Mevr. Sara SABLON, rechter;

Mevr. ..., griffier